

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica III. Quadragesimæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

& vos dilecti mihi eritis. Age anima mea quomodo tu audis dilectum hunc Patris Filium, & quomodo eum audire debes.

10. *Nemini dixeritis visionem.*

Sicut propter nos nobis dat JESUS dona communicatque gloriam suam, sic propter nos eandem celare mandat. Non enim sibi cavet Deus, dum sua vult latere dona, sed nobis, qui ex donis Dei quandoque acceptis ab illo, superbi-
 re solemus tanquam de propriis. Potes autem, o anima, in alium quoque sensum derivare verba ista. Audisti ab alio aliquid factum male, nemini, cui non interest, visionem hanc dixeris. Audisti ab alio, de alio dictum aliquid, nemini dixeris visionem hanc. Vidisti aliquid contra alteram factum? nemini dixeris visionem hanc. Audisti verbum, fili? moriatur in corde tuo, non enim te dirumpet, alioquin, sicut sagitta in femore canis, sic verba in ore stulti, dicetur tibi. Intellexisti aliquem hoc vel illud proposuisse, in hoc vel illo orasse, infortunium illud subiisse; memento ut nemini dixeris visionem hanc, sed in te sepeli illam, & quo tibi vis fieri, alteri id ipsum facias.

DOMINICA III.

Quadragesimæ.

I. *Pervenit in vos regnum Dei.* Luc II.

Profecto pervenit. Et quis pervenisse dubitet? Ed pervenit, quò & JESUS; nam JESUS est regnum Dei, ad me autem pervenit JESUS, nonne itaque simul cum illo regnum Dei? ubi enim esset regnum Dei si non in JESU, in quo habitat
 omnis

omnis plenitudo divinitatis corporaliter? Facta mihi est petitio mea, quâ petivi, ut adveniret in nos regnum Dei; venit, quia JESUS Deus meus venit. Nonne agnoscis anima mea commodum tuum? O Corpus! ô Anima! pervenit in vos regnum Dei, regnat in vobis JESUS, in JESU DEUS, quid vis amplius? O Cor! regnum es Dei. Quid? quod tale regnum venit in te quale est in Deo, eodemque modo pervenit in te. Regnat Deus in Christo, veni huc, mane hîc, exi hinc vade illuc, veni de cælo sis sub specie panis, abi ad viscera mea, abi ad viscera illius. Nonne hoc est regnum Dei? ô quid erit aliud? Pervenit in te, ô Anima mea, regnum Dei.

2. *Beatus ventér qui te portavit.*

A Bæterno Domine JESU portavit te uterus Patris: Ex utero ante Luciferum genui te Psal. 2. Olim te portavit uterus Virginis, & beata quæ credidit, merito enim dicit Deo, Magnificat anima mea Dominum, quia fecit mihi magna qui potens est. Et tu quoque anima mea beata, siquidem & tu portas in utero eundem Dominum JESUM in Sanctissimo Sacramento receptum. Gratulare tibi ô anima mea: sed scito, non assuevisti JESUM portari, nisi vel in æterni Patris, vel in Virginis Matris Sacratissimo utero, proinde conare, ut assimiletur uterus tuus illorum uteris; ut casto & Sancto JESUM viscere portes. Et quia multum distas à Patre illo caelesti, Matreque illa Sanctissima, tui contemptu & humilitate omnia compensa, ab iisque quod in illis superabundat, suppliciter exora.

3. *Erat*

G. Dr. L. Z.
Bicki
oper: ascel
Tomus III
N: V
58

3. *Erat Jesus ejiciens demonium.*

Proprium Christi officium est, ejicere demonia. Quis enim ejiciet illa, si non Christus fortis? Armatus est dæmon, fortiter custodit, non solum domum quietis suæ, sed ipsum etiam arrium, fortiori igitur ad ejiciendum ipsum opus est: & quis fortior illo, quem dixi, Christo? Dole quod toties mancipium fueris diaboli, & quidem propter ignaviam tuam, vel propter res vilissimas. Gratiasque age Christo, quod te ab hoc possessore liberaverit; & pete ne in ejus potestatem te posthac venire sinat. quin & tu omne ejus vestigium eradices, ne quidquam suum in te inimicus habeat; magna enim est tyrannis illius.

4. *Et illud erat mutum.*

Requens est, ut te mutum invenias; Vide ne hoc sit dæmonis, te mutilantis signum, si mutus es in oratione, mutus in Dei laude, inque gratiis agendis, si mutus in miseriarum tuarum apud Deum expositione, mutus in peccatorum confessione, mutus in piis operibus, mutus in peccatis, quantum licet, liberè, quantumque tua interest, arguendis, mutus in juvandis ad pietatem, quâ consilio, quâ doctrinâ, quâ concione, credere potes, dæmonium mutum eo tempore te infestare. Mi Jesu, ejice hoc dæmonium, ne fileam à bonis; ut aliquando dicere non cogar; Væ mihi quia filii! pollutus ego sum labiis. Non sola enim loquela polluit hominem, sed & silentium.

5. *Et cum ejecisset demonium, locutus est.*

Magnum signum ejecti dæmonii, locutio muti est. Sive quando tentationes fædæque

que

que quævis cogitationes superiori deteguntur; sive quando latebræ conscientiæ & peccata in confessione aperiuntur, in his quippe duobus, dæmon, præcipuè mutus est, mutosque homines reddit. Sive quis vitia propria, confessionis gratiâ publicè aliis detegit, hoc muti dæmonis ejecti evidens signum; proprium namque Sanctorum est, quærere confessionem propriam, sicut malorum est, timere confundi. O Domine ejice hoc ex me dæmonium, ut confitear adversum me injustitiam meam tibi.

6. *Et admirata sunt turba.*

RECTÈ omnino, talia quippe opera mirari addecet. Sed, ô quoties talia spectamus, nec tamen miramur! Vilescunt opera tua Domine apud nos, non quia mira non sunt, sed quia crebra sunt. An miraculum exiguum hoc est, homines grandia sua peccata homini pandere? & tamen hoc fit, quando tu id jubes Domine, qui ejicis dæmonia; nos verò ista non miramur, quia non attendimus, majus esse miraculum convertere peccatorem, quàm suscitare mortuum. ô si id faceremus! magis utique ad eorum conversionem excitaremur, frequentius & ferventius pro peccatoribus oraremur, pœnitentias subiremus, intelligeremusque, hoc sacrificio, nihil apud Deum esse gratius.

7. *In Beelzebub principe demoniorum.*

Nihil est tam Sanctum, quod improbas non adscribat impietati, ex suo omni metiens. Gravissimum certè peccatum, sed tamen communissimum, interque Religiosos non infrequentatum, cujus est mater invidia. Tu cave ne hoc malo labores, quoties enim bona aliena culpas,

exte-

extenua
taris, tot
minis au
Fuga h
nque bo
mala cul
tes servu

Hic f
H qu
dæmoni
quoties
nos no
mus, qu
nobis,
sufficien
scrutari
opprima
cum hu
volunta
qui.

ET au
tile
rium, su
pudet al
Deo lo
nam sic
Deus, in
facti, di
non sun
bus, ha
cordis t
magis e

g. Druez
bicki
opert ascel
Tomus III
N: V
58

extenuas, invides, inque malam partem interpre-
taris, toties Christo, vel Spiritui Sancto, boni om-
nis auctori dicis. In principe Beelzebub &c.
Fuge hoc malum, & potius mala aliena lauda,
inque bona pertrahe, quàm quod sive bona, sive
mala culpes. Quis enim es tu qui alienum judi-
ces servum?

8. *Alii tentantes signum de celo.*

Hic stulti sumus, ut miraculum in miraculo
quæramus. Vident Judæi mutum, ejectum
dæmonium, & tamen aliud signum quærunt. O
quoties Deus mira in nobis operatur, quæ tamen
nos non agnoscimus; signum de cælo posci-
mus, quasi inspiratio illa ad bonum, à nobis aut ex
nobis, & non potius ex Deo sit, ex quo omnis
sufficiens nostra. O Domine! discam non
scrutari thesauros tuos, aut majestatem tuam, ne
opprimar à gloria; sed potius discam, dona tua
cum humilitate acceptare, & pias à te immixtas
voluntates cognoscere, & amplecti, sequi, exe-
qui.

9. *Vidit cogitationes eorum.*

ET audes aliquid cogitare impurum, leve, scur-
rile, mordax, murmuratorium, detracto-
rium, superbum! Quod te pudet facere, quod
pudet aliis dicere, pudeat quoque cogitare. Nam
Deo loqueris, quidquid ipso conscio cogitas,
nam sicut homo audit voces, vel videt opera, sic
Deus, intuetur, & audit cogitata. Cogitati, dicti,
facti, discrimine apud homines sunt, apud Deum
non sunt, nam sicut in suis, sic in hominum operi-
bus, has differentias non habet. Ergo Deum
cordis tui censorem reverere; non secus immò
magis etiam quam homines operum judices me-
tuis,

tuis. Quid enim hoc impudentiæ esset, in tenebris erubescere, in sole perfricare frontem? Aspectus hominis tenebræ sunt; aspectus Dei, plusquam sol est.

10. *Omne regnum in se divisum.*

Mirere etiamnum causam desolationis tuæ. Anima mea; & causam require domus supra domum labentis. Divisum est regnum tuum, quid miraris? Regnum tuum, ô homo, cor tuum est, Anima tua est, tu ipse es: si divisum est cor, si anima secum pugnat ipsa, si Rationi voluntas, si caro spiritui subdi nescit, nonne regnum in seipso divisum est? Et nonne hæc tu experieris, nonne quod divisum regnum tuum, idè & desolatum agnoscis? Non est desolatio super animæ desolationem: mavult Deus desolari cælum, quam animam; quoniam ne anima desolaretur, ipse deseruit cælum, & ob hoc in terris visus, cumque hominibus conversatus est. O ingratum mundum, qui desolari potius à Deo vult, quam incolari ab eo! ô ingratam animam, quæ Deo hoc studium negat, quæ in hoc Deum non juvat! Et quam olim Deo causam tantæ suæ desolationis offeret? Reduc ergo anima mea ad concordiam teipsam, subjice te Deo, carnem tibi, voluntatem tuam rationi. Tu servi Deo, & caro tibi: quod si feceris, sedebis in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiduciæ, in requie opulenta, tam hîc, quam in altera vita.

11. *Ideo ipsi iudices vestri erunt.*

Vestri, ô viri Spirituales, ô Pharisei, ô annofti Dei servi, erunt iudices Publicani & peccatores, seculares homines, novitii, alique longè vobis simpliciores, quoniam illi, etsi minus acceperunt,

perunt,
regnum
gilti in
um divi
natisati
minutar
cepta ta
paret en
quoniar
dixi, juo
de te tu

Hom
H da
relant p
eos mor
modo f
Ubi inte
Mahom
solos C
tentior
servand
prudem
quidem
pollo,
Christia
se ipsum

13.
Quis
ce
Dei id
vita co
resolvit
si solvit
V.P.

G. DRILL
Bicki
oper: abce
Tomus III
N: V
58

perunt, faciunt tamen plus & præcedunt vos in regnum Dei; vos inquam, duces cæci, vos Magistri in Israël, vos emeriti & veterani, vos qui iam divites facti estis, qui jam non egentes, qui nauſeatis super profectu & fervore Spirituali, minutarumque rerum observantia, vos qui accepta talenta sudario involvitis & defoditis: apparet enim, nequaquam vos sudare in labore, quoniam sudario non egetis. Ecce hi, quos dixi, iudices vestri erunt, sed immutato nomine, de te tu fabulam accipe.

12. Ideo ipsi iudices vestri erunt.

Hominum Christianorum erunt Iudices Judæi, Mohometani, Hæretici, hi enim ita zelant pro suis superstitionibus & erroribus, ita eos mordicus retinent, ut nihil non agant, modo suos errores vel dilatent vel defendant. Ubi inter Judæos de lege Schismata? ubi inter Mahometanos de sectis & fide certamina? inter solos Christianos divisus est Christus. An potentior est Diabolus ad regnum suum in pace servandum quam Christus? an filii hujus sæculi prudentiores sunt filiis lucis? cur alius dicit, Ego quidem sum Pauli, Ego vero Cephæ, Ego Apollo, Ego Calvini, Ego Lutheri, ô pudor! Christiani, quantum in se est, regnum Christi in seipsum dividunt, Cur? ut desoletur.

13. Profecto pervenit in vos regnum Dei.

Quis Sapiens est & hæc intelligit? quia videlicet pervenit in nos regnum Dei; En digitus Dei id monstrat, si ejicit dæmonia, si monstra & vitia comprimit, si mutorum ad Dei laudes ora resolvit, si auget fervores, promovet virtutes, si solvit in lacrymas oculos, si cor ad dolorem

V. P. Druzb. Op. X.

H com-

compungit, profectò pervenit in nos regnum tuum, & da mihi ut cognoscam adventum ejus omnem autem divisionem ejus vitæ. Sciam tempus visitationis meæ, & eorum, quæ ad pacem sunt mihi, alioquin in scientia abscondita, & thesauro latente, quæ utilitas?

14. *Cum fortis armatus custodit atrium.*

Non solum fortis sed etiam prudens est armatus iste. Fortis, quia armatus; prudens quia atrium custodit; non sinit hostem & in atrio consistere, principiis obstat, elidit pestem in semine, adversario repugnat in foribus, & si intrare contendat, bellum minatur. Hoc fac, & erunt in pace omnia quæ possides. Atrium tuum, cogitatio tua: intrat hostis atrium, quando cogitationes suggestionesque malæ consensus quærunt vel oblinent, allide istos parvulos ad petram, ne nascantur, ne per longas invasent moras. Deus meus quanta mea hoc in genere negligentia est? quantus examinis circa cogitationes neglectus, quanta sensuum incuria? Arma me Deus & fac robustum, ut non factis putem ab intimis cubilibus ejecisse hostem, sed etiam ab atriiis portisque illum arceam. Nam, etsi illud plane malum non est, ad pacis tamen possessionem turbandam multum valet.

15. *Si autem fortior.*

Hostis tuus ô anima mea non ideo vincit quia te fortior, sed ideò fortior, quia te vincit; nunquam enim hostes tui fortiores te sunt, quia Deus non permittit te tentari supra vires tuas: quando ergo ab hoste vinceris, non provenit hoc ex hostis robore, sed ex tua ignavia. Quare vide quam fit malum te ignavum esse ac tepidum,

g. Druez
bicki
opert: asceet
Tomus III
N: V
58

Nam primum das hosti de te victoriam, deinde eum fortiorem reddis, qui te erat infirmior; demum arma tua illi cedunt, ac ultima gloria tua tibi erepta; & vasa instrumentaque honorum operum ac meritorum tibi accepta, distribuit, in tuam perniciem vertit, & mortificat. Da Domine ut nunquam intrem in tentationem, nunquam immitte mihi hostem, me fortiorem, sed talem quem vincam, faciamque in tentatione proventum.

16. *Spiritus ambulat per loca humosa.*

Non invenit Spiritus nequam in locis siccis requiem, habitat enim in locis humidis, dormit in secreto calami. Humentia loca sunt, corda immortificata, corpora delicata, & asperitatem horrentia, ubi ergo voluptas non est, ibi requiem Spiritus immundus non habet. Sed quam difficilia sunt prælia castitatis, quam laboriosum est Spiritum immundum, fomentum ordinis ex locis humentibus ejicere! Solius hoc Dei opus est; nemo enim potest esse continens, nisi Deus tribuat; alioqui nos quidquid agimus, ignes suppositos cineri doloso calcamus, & pleurum laboriosæ alexæ opus tentamus. Ama tu anima mea mortificationem tam internam quam externam, melius est enim corpus mortificatione purgare, quam immundi Spiritus requiem aut habitationem esse.

17. *Revertar in domum meam.*

Anima! sic pœnitentiam age, sic meliorem vitam inchoa, sic indue fervorem, sic muta mores, ut hostem in desperationem de reditu adducas, si enim potest & audet tuus hostis dicere, Revertar in domum meam, apparet te ne-

gligenter pœnituisse, apparette jam intepuisse.
 O Domine! ecce ego infelix jam vocem hanc
 Revertar in domum meam, familiarem feci dia-
 bolo inconstantiam meam? Toties namque egregi-
 quidem eum à me, confessione, communione,
 Sanctisque propositis cogo, at nihilominus mo-
 re canis ad vomitum protinus convertor, ille
 post diem horamque dicit, Revertar in domum
 meam. O Domine! confirma me, ut æternum
 excludam hostem meum.

18. *Tunc vadit, & assumit septem.*

Hoc est recidivantium damnum, ut quoti-
 die deteriores fiant, liberiores, dissolutio-
 res. An non tu anima mea experiris, ex quan-
 to scilicet fervore, in quantum recidisti teporem,
 ex quanto vigore, ad quantam laxitatem, quam
 difficile tibi nunc meditari, quam jugiter tibi
 vas cordis angustiat, ne gratias, ne illumina-
 tiones, ne auxilia Dei recipias. Exhorresce ani-
 ma mea execrabilem istum teporem, & time ne
 novissima fiant pejora prioribus. Nam isthac
 inconstantia tua, facit te difficilius converti, tar-
 dius compungi, citius arefcere, facilius ad vo-
 mitum redire, ad cordis duritiam transire, iram
 Dei thesaurizare, quæ omnia inferno pejora
 sunt, quia infernus propter hæc tantum malus
 est.

19. *Beatus venter & besta ubera.*

Venter animæ memoria est. Beata memoria
 quæ Deum habet præsentem, Beata ubera,
 quæ Jesum lacte fervoris nutriunt, conatuque
 ei magis semper placendi. Exprime ubera tua
 anima, & vel ad sanguinem Christo sugenda
 præbe.

G. DRUZ
 Bicki
 Oper: asce
 Tomus III
 N: V
 58

crebe, ut crescat in te & roboretur, & proficiat gratiâ apud Deum & homines.

20. *Beati qui audiunt.*

Audiunt verbum DEI interius inspiratum, exterius prædicatum, audiunt legendo, orando, loquendo, exempla aliorum attendendo, opera Dei considerando, beneficia ponderando & simul ad interiora reducendo, conscientiam denique ad examen revocando. Beatus qui se se his exercens, audit verbum Dei, loquens excitantisque. Agnosce anima mea negligentiam tuam in his omnibus, in tanta licet omnium copia, deprecare, fervoremque statue. Custodiant verbum Dei qui implent, qui ut ab aliis custodiatur curant, qui ab hereticorum depravationibus illud defendunt, qui scrutantur scripturas aliisque explanant, qui quemadmodum alios docent, ipsi faciunt; alioqui, nullam sibi excitationem faciunt à peccato.

DOMINICA IV.

Quadragesimæ.

1. *Unde ememus panes? Matt. 14.*

Quam promptè Benignissimus JESUS de Cibo populo illi necessario cogitat? quàm copiosè eundem subministrat? Unde ememus panes? In cura; Distribuit discumbentibus quantum volebant: en copia! Sed quantò libentiùs tibi providet de cibo corporis sui sacrosancti, si modo ad eum accedas, si digne adeas. Confer, & merito præfer studium Christi in te pascendo, illi in pascendis quinque millibus. Quod tibi dat soli, toti mundo sufficere potest. Quod istuc